

ZASAĎ PRÍBEH A SVET ROZKVITNE

ELENA PERIKLEOUS

Kedysi dávno sa narodilo dieťa, ktoré túžilo žiť lepšie než hrdinovia rozprávok — tí totiž žili šťastne len naveky.

Dieťa rástlo, menilo sa a čítalo, raz bolo Donom Quijotom, bojujúcim s veternými mlynmi; inokedy Alicou, ktorá prináša zázraky do života; alebo Robinom Hoodom, ochrancom lesov; a potom zase vlkom, čo zvoláva svorky spievajúce k mesiacu.

Roky plynuli, no svet zostával taký, aký bol - nedotknutý zmenou, o ktorej kedysi snívalo. A predsa - dieťaťu sa podarilo poskladať celkom nový svet v záhradnom dvore, plnom všetkého, čo je srdcu drahé.

Prešli ďalšie roky.

A ako knihy začali do duše šepkať múdrosť, dieťa vedelo, čo treba urobiť.

Keď prišla jeseň, zem sa prekyprila a do nej sa zasiali semienka.

Prišla zima.

Dieťa trpezlivo čakalo, kým sa roztopí biely závoj - zatiaľ ho hriali spoločnosťou knihy, ktoré sa práve rodili.

Potom prišla jar. Zo stoniek vyrazili nežné lístky.

Kmene zosilneli, vetvy sa natiahli, púčiky sa otvorili.

Duša dieťaťa rozkvitla farbami a vôňami.

A leto?

To bol čas člnov, plachetníc, teplovzdušných balónov, bicyklov... čas putovania do diaľok!

Teraz už dieťa vedelo — bez najmenej pochybnosti:

Takto sa mení svet, keď sa človek stane pestovateľom.

Pestovateľom čarovných príbehov, ktorý seje slová, pestuje obrazy, žne zázraky a zalieva predstavivosť.

A tak príbehy začali rásť a šíriť sa.

A potom?

Dieťa ich s láskou pristrihávalo a okoloidúcim darovalo kytice —

kytice pokoja, nádeje, sily a viery v nemožné.

Kytice malých zázrakov pre každého jedného.

Každú jar, druhého apríla,

príbehy, ktoré dieťa zasialo, rozžiarili svet kvetmi.

A počas záhradníckych dielní sa múdrosť zberu odovzdávala mladým i starým.

A záhrada dieťaťa sa stala Záhradou nádeje,

dvor Dvorom zázrakov —

lebo kúzelník stále stál na svojom mieste

a vo vetre odvíjal červené nite rozprávania.